

under förlidet år hufvudsakligen egt rum, skola varda enligt fastställda planer upp-
arbetade, vördsamt hemställa:

att Riksdagen till fortsättningen under år 1870 af arbetet å
ifrågavarande väganläggning och derå förekommande brobygg-
nad öfver Fulu elf måtte anvisa ett särskildt anslag till lika
belopp som för hyardera af nästlidet och innevarande år blif-
vit bestämda eller 16,000 riksdaler riksmünt.

Om remiss till Stats-Utskottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Eric Dofsen.

N:o 69.

Af Herr **P. U. Ljuslin:** *Om ändring i lagens stadgande rörande vinter-
väghållningen.*

Under åtskilliga föregående riksdagar har fråga förevarit om ändring af nu
gällande stadgande angående skyldighet att underhålla vägar och broar, och Rikets
Ständer hafva vid 1865—1866 års riksdag uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t
den 7 April sistnämnda år, jemte det de redogjort för hvad i detta ärende förekom-
mit, tillika uttalat den åsigt, att skyldigheten att deltaga i väghållningsbesväret
borde med vissa modifikationer utsträckas ej allenast till fastigheter af alla slag,
utan äfven till en hvar till deltagande i kommunalutskylder förpligtad person och
utgöras efter samma grund som nämnda utskylder, hvarjemte Rikets Ständer uti samma
skrifvelse anhållit, att Kongl. Maj:t måtte i öfverensstämmelse dermed låta utarbete
och, så snart ske kunde, till Riksdagen framlägga nådig Proposition i ämnet. Med
anledning deraf blef vid sistlidna års riksdag nådig Proposition med förslag i ämnet
af Kongl. Maj:t till Riksdagen aflemnad. Sedan denna nådiga Proposition blifvit
af Riksdagens Kamrar till Lag-Utskottet remitterad och Utlåtande från detsamma
afgifvits, stadnade Kamrarne vid slutliga behandlingen af frågan uti olika beslut,
till följd hvaraf frågan för den gången ansågs såsom förfallen. Vid 1867 års riks-

dag väcktes motion af mig om väg- och bro-underhållsskyldighetens skiljande från jordbruket och öfvertagande af Staten. Denna min motion blef då af Riksdagen afslagen på den grund, att nådig Proposition från Kongl. Maj:t vore att förvänta till följd af Rikets Ständers förenämnda skrifvelse i frågan. Den Kongl. Propositionen har, som nämnt är, ankommit, men någon förändring af vägunderhållsskyldigheten har icke ännu skett, och som denna fråga icke bör för framtiden undanskjutas och då Riksdagens båda Kamrar uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t den 15 sistl. Maj erkänt behovet af förändrade föreskrifter rörande vinterväghållningen eller ersättning derför, så får jag genom denna min motion ånyo väcka frågan till lif, och med åberopande af de motiver, som uti Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen af den 24 Januari 1868 och som under N:o 17 finnes införd uti Bihanget till sistlidna års riksdagsprotokoll, första samlingen, första afdelningen, värdsamt föreslå:

att Riksdagen ville besluta, det 5 § af Kongl. Förordningen af den 13 September 1790 måtte få den förändrade lydelse, som uti förr omnämnda nådiga Proposition finnes föreslagen, så lydande:

När i öfverensstämmelse med nämnda författning till vägarne hållande i fargildt stånd vintertiden vid snöfall s. k. ploglag äro eller blifva inrättade, der för alla uti ploglagen uti socknen eller häradet belöpande ersättning sammanslås och inom socken eller häradet fördelas efter den allmänna grund, som gäller för uttagande af kommunal-utskylder på landet.

Om remiss af denna min motion till Lag-Utskottet får jag värdsamt anhålla.

Stockholm den 22 Januari 1869.

P. U. Ljustin
från Wester-Norrlands län.

N:o 70.

Af Herr **O. P. Rylander**: Om ändring i Kongl. Förordningen den 17 Maj 1867, angående vilkoren för bränvinstillverkning.

Vid hvarje riksdag, sedan bränvinstillverkningen inträdde i sitt nya stadium, eller blef en fabriksnäring, hafva förslag varit väckta om förändring uti den för